FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CARL OTTO LENZ

fremsat den 10. november 1992 *

Hr. præsident,
De herrer dommere,

A — Indledning

1. I den traktatbrudssag, der er genstand for nærværende forslag til afgørelse, har Kommissionen gjort gældende, at Kongeriget Belgien har undladt at omsætte artikel 11 i direktiv 85/203/EØF om luftkvalitetsnormer for så vidt angår nitrogendioxid [1] i national ret, hvorved den har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten.

2. Medlemsstaterne har fået mulighed for at fastsætte strengere værdier end de i direktivet indeholdte (direktivets artikel 4 og 5).

3. Direktiv 85/203 er gennemført i belgisk lovgivning ved kongelig anordning af 1. juli 1986 [2]. Ifølge artikel 11 i direktiv 85/203, som ikke er gengivet hverken ordret eller ved tilsvarende bestemmelser i den kongelige anordning, skal der holdes konsultationer med andre medlemsstater, eventuelt med deltagelse af Kommissionen, såfremt en medlemsstat i henhold til stk. 1 har til hensigt at fastsætte strengere værdier inden for et område i nærheden af en grænse, og såfremt værdierne, jf. stk. 2, vil kunne overskrides som følge af en forurening, der stammer fra eller kan stamme fra en anden medlemsstat.

4. Den belgiske regering har indvendt, at der er tale om rent formelle bestemmelser, som det ikke er nødvendigt at gengive i alle enkeltheder i national ret. Den belgiske stat har desuden ikke til hensigt at udnytte muligheden for at fastsætte strengere værdier jf. artikel 4 og 5 i direktiv 85/203, og såfremt den alligevel skulle vælge at vedtage strengere værdier inden for grænseområder, vil den ifølge sagens natur konsultere nabostaten forinden, idet den ikke egenhændigt kan forbedre luftkvaliteten.

5. Der gøres i retsmøderapporten nærmere rede for de faktiske omstændigheder og retlige aspekter i sagen samt parternes anbringender og argumenter.

B — Retlig vurdering

6. Det står klart, at artikel 11 i direktiv 85/203 ikke indgår i de gennemførelsesbestemmelser, medlemsstaten har vedtaget. Det drejer sig udelukkende om at afgøre, om den konsultationspligt, der pålægges medlemsstaten, skal omsættes til national ret, eftersom

* Originalsprog: tysk.

1 — Rådets direktiv 85/203/EØF af 7.3.1985 (EFT L 87, s. 1), ændret ved Rådets direktiv 85/580/EØF af 20.12.1985 (EFT L 372, s. 36).

2 — *Monteur belge* af 23.9.1986, s. 12867.

det forekommer indlysende, at en forpligtelse, der pålægges en medlemsstat i et direktiv, altid vil være bindende (artikel 189, tredje afsnit, i EØF-traktaten).

7. Svaret på dette spørgsmål afhænger af, hvilket organ der ifølge den nationale ansvarsfordeling har ret til at fastsætte strengere grænseværdier eller vejledende værdier end de i direktivet indeholdte. Hvis denne opgave udelukkende påhvilede medlemsstatens regering, ville det være unødvendigt at indføre formelle bestemmelser herom i national ret, eftersom direktivets artikel 11 allerede indeholder en forpligtelse, der er umiddelbart bindende for medlemsstaten.

8. I den omhandlede sag henvises der dog til, at regionale myndigheder i overensstemmelse med ansvarsfordelingen i Belgien vil kunne fastsætte strengere værdier.

Denne idé blev uddybet under retsmødet, hvor det anførtes, at der netop på miljøområdet er sket en vis uddelegering af ansvaret til regionale myndigheder.

9. Konsultationspligten påhviler imidlertid medlemsstaternes regeringer, som direktivet er rettet til (artikel 16), og ikke regionerne. For at sikre, at konsultationspligten overholdes, er det nødvendigt, at den pålægges indehaveren af lovinitiativet. Eftersom den belgiske stat med hensyn til gennemførelse af direktiv 85/203 ikke opfylder disse krav, henstiller jeg hermed til Domstolen at tage Kommissionens påstand til følge.

C — Forslag til afgørelse

10. Jeg foreslår, at der træffes følgende afgørelse:

»1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 11 i Rådets direktiv 85/203/EØF af 7. marts 1985 om luftkvalitetsnormer for så vidt angår nitrogendioxid samt efter EØF-traktatens artikel 189, idet det ikke har udstedt de love eller administrative bestemmelser, som er nødvendige til opfyldelse af forpligtelserne i henhold til nævnte direktiv.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.«